



ಬೀಸಿಲು
ಚೆಳವಿಂಗಳು

ಡಾ. ಶಿವಮೂರಿ ಶಾಖಾಚಾರ್ಯ ಸಾಮ್ಮಿಜಿ
swamiji@taralabalu.org

ಶಿಷ್ಯಾಚಾರ ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರ

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯೋವರಿಂದ ಒಂದು ದೂರವಾಣಿ ಕರೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಯಾರೋ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ನಮ್ಮ ಆಪ್ಸಹಾಯಕ ಪೋನನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆ. ದೂರವಾಣಿಯ ಅಭೇದಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ತಮ್ಮ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಅವರ ಪರಿಚಯ ನಮಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲವಾದರೂ ಅಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬ ಭಾವನೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ತೀವ್ರಿಯೋಗಿದ್ದ ಆತ್ಮೀಯರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದಂತಹ ಸುಖಿಕರ ಅನುಭವವಾಯಿತು. ನಮಗೆ ದೂರವಾಣಿ ಕರೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತಾರೂ ಅಲ್ಲ; ಧಾರ್ಮಿಕ ಶ್ರದ್ಧಾಭಿಜ್ಞಾನದ ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿಗೂ ಸುಪರಿಚಿತರಾದ ಹರಿದ್ವಾರದ ಶ್ರೀಸ್ಮಾಮಿ ರಾಮದೇವಾರವರು. ನೂರಾರು ಹೋಟಿ ರೂ. ಖಿಚ್ಕುಮಾಡಿ ಹರಿದ್ವಾರದ ಅವರ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿರುವ ‘ಪಾತಂಜಲ ಯೋಗಿತ್ವ’ದ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣದ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ನಮಗ್ನು ಆಮಂತ್ರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರೇ ಸ್ವತಃ ಪೋನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಆ ಆತ್ಮೀಯ ಆಮಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಭಾರತೀಯರನೇಕರಿಗೆ ಶ್ರೀಸ್ಮಾಮಿ ರಾಮದೇವಾರಂತೆ ಪೋನಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪೋನು ರಿಂಗಳಿಂದಿಂದ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ ತಕ್ಣಾವೇ ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಗಡುಸಾದ ದಸಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಬರುವ ಮಾತೆಂದರೆ ‘ಯಾರು ನೀವು?’ ಎಂಬ ಗದರಿಕೆ. ಪೋನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡದ್ದೇ ಮಹಾಪರಾಧವಾಯಿತೇನೋ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನಿಮಗೆ ಉಂಟಾದರೆ ಅಶ್ವಯಾಹವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಯವರು ಅಥವಾ ಆಪ್ಸಹಾಯಕರು ‘ನೀವು ಯಾರು? ಯಾರು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ನಿಮಗೆ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಕೆರಳಿ ಕೆಂಡಾಮಂಡಲವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಅವರ ಸಾಫನ್‌ಮಾನಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯುಂಟಾದಂತೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರ ದಸಿಯಿಂದ ನೀವು ಗುರುತಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪೂಜ್ಞತ್ವದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗಲ್ಲ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಜಮನ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಂಡಂತೆ ಪೋನ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡವರು “Guten Tag” (Good Day) ಎಂದು ಶುಭಹಾರ್ಡಿಸಿ “Frau _____ hier” ಎಂದು ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪೋನ್ ಮಾಡಿದವರೂ ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಶುಭಹಾರ್ಡಿಸಿ ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿ “Darf ich bitte mit Herrn _____ sprechen?” ಅಂದರೆ ‘ನಾನು ಇಂಥವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಬಹುದೇ?’ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮೆಲುದನಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಂತ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ವಕ್ಷಣಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೂ ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಷ್ಠವರು ಎಷ್ಟು ಬರೆಹಗಿ ಮತ್ತು ಜೋರಾಗಿ ಪೋನಿನಲ್ಲಿ ಆಭಿಚಿಸುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವರ ಮಾತುಗಳು ದೂರದಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಗಟ್ಟಿದನಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ! ಯಾರಿಗೆ ಪೋನ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೋ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಿವಿಗೇ ನೇರವಾಗಿ ಅಷ್ಟಿಸುವಷ್ಟು ಅವರ ದಸಿ ತೀವ್ರತರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಆವಿಷ್ಯಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಬೈಲ್ ಪೋನ್ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಹೊಡುಗೆ. ಜನರ ಮಧ್ಯ ನೇರವಾದ ಸಂಪರ್ಕ ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾದ ಇದರ ಪೂತ್ರ ಹಿರಿಡಾದುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವ ಮೂಲೆಗಾದರೂ ನೀವು ಕ್ಷಣಾಧರದಲ್ಲಿ ಪೋನಾಯಿಸಬಹುದು. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಂತೆ ಪೋನಾಕಾಲ್ ಬುಕ್ ಮಾಡಿ ಇಡೀ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಕಾಯಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲ. ಯಶೋದರೆ ತನ್ನ ಮುದ್ದು ಕ್ಷಣಣ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ಕಂಡಂತೆ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಜೀಬಿನಲ್ಲಿದೆ. ಅಧುನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದು ಎಷ್ಟು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಉಪಕರಣವಾಗಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಕಿರಿಕಿರಿಯನ್ನಾಂಟಿರುವುದು ಆಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ವಿವೇಚನೆ ನಿಮಗಿಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಅದು ನೀವು ಉಟಕ್ಕೆ ಹುಳಿತಾಗ ನಿಮಗ್ನೇ ‘ಅಪೋಷಣ’ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ! ಉಟಕ್ಕೆ ಹುಳಿತವರು ಲಕ್ಷ್ಮಾವಾಗಿ ಉಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಪೋನ್ ಕರೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ನೀವು ಉಟಕ್ಕೆ ಹುಳಿತಿದ್ದೀರೆಂದು ಏನು ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ? ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದಾಗ ಪೋನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೂ ನೀವು ಉಟಕ್ಕೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಧ್ಯ ಅವರ ಕರೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ Missed Call ಮಾಹಿತಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಸಂಪರ್ಕಸಲು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದೇನು ಅವಸರವೋ ಏನೋ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಮೊಬೈಲ್ ರಿಂಗಳಿಂದ ತಕ್ಣಾ ಮೈಗೆ ಕಚುಳಿ ಇಟ್ಟಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮೀರಿಂಗನಲ್ಲಿದ್ದವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಎದ್ದು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಉಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ‘ಹಲ್ಲೋ’ ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿದ್ದರೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ಯಾರೊಫಿನ ತುತ್ತ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಏಕಿಮ್ಮೆ ಅವಸರ ಮತ್ತು ಅವಜ್ಞೆ? ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಆದ್ಯತೆ ಹೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞ ಬೇಡವೇ? ನಿಮ್ಮ ಉಟಕ್ಕೆ ಸಂಚರಣಾದ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ನಿಮಗೆ ಆಗುವ ಲಾಭವಾದರೂ ಏನು? ಬಿಟ್ಟು ಅಚ್ಚಾತೆ ಕವಿಯ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದ್ದವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ನಾವು ಬರೆದ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಓದಿ ಮೆಲುಕೂಹಾಕಿ:

ಧನ-ಕಸಕ-ಸಂಪತ್ತಿನ ಗಳಿಕೆಯ ಸಂಗಾಮದಲ
ಹಗಲಿರುತ್ತಿನದೆ ಚಿಂತಿಸಿ ದುಡಿದು ಕೂಡಿಟ್ಟು
ಮೋಜು ಮೇಜವಾನಿಯ ಮೃಗಮರೀಚಿಕೆಯನರಸಿ
ಕೊಳ್ಳಿತೋಹುದು ಶರೀರದಾರೋಗ್ಯವೆಲ್ಲ!

ರೋಗರುಜನಗಳಿಂ ನಲುಗಿ ಹಾಸಿಗೆಯ ಹಿಡಿದಾಗ
ಕಣ್ಣ ಪಿಳಿ ಪಿಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆದ ಅರೋಗ್ಯಮಂ ನೆನಸಿ
ಮುದದಿ ಮಕ್ಕಳ ಮುಖವ ನೋಡಿ ಗೋಳಿದುತ
ಕೊಳ್ಳಿತೋಹುದು ದುಡಿದೆಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತು ಆಸ್ಥಿಗೇ!

ಕೊನೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾದರೂ ಏನು ನಿನಗೆ
ನಾಲ್ಕು ಜನರ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಪಯುಣ
ಎಲ್ಲಗೆಂದು ತಿಳಿಯದ ಸ್ತಾನ ವೋನ
ಆರದಿ ಮೂರಡಿಯ ‘ಮನ’ಯಲ್ಲಿ ಚಿರಂತನ ಶಯನ!

ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನೀವು ನಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಧರೀಗಳಿಂದ ಕಲಿಯಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಸಮಾಧಿಯಿಂದಲೂ ಎದ್ದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಪವಾಡಪ್ರಯಾಪರು ಅವರು! ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಆನೇಕ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಅವರವರ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಮರಗಳಿಗೆ ಅಧವಾ ನಸಿಂಗೊಹೋಂಗಳಿಗೆ ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಸೇರಿಸುವುದು ಒಳ್ಳಿಯದು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಮಾಡಿದಪ್ಪು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಪ್ರಾಚೀಯನ್ನು ಯಾವ ಮರದ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ಅವರು ಇದ್ದಪ್ಪು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬಾತೋರಾಂನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆಸ್ತ್ರತ್ಯಯ ರೋಗಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಆನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ಯಾರೇ ಹೋನು ಮಾಡಿದರೂ ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಆಪ್ತಸಹಾಯಕರಿಂದ ಬರುವ ಖಾಯಂ ಉತ್ತರ: “ಸಾಹೇಬರು ಬಾತೋರಾಂನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ” ಇಲ್ಲವೇ “ಪ್ರಾಚೀಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ!” ಮೊದಲನೆಯ ಪಾಠೀಯದ ಆಪ್ತಸಹಾಯಕ ಬಂದ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎರಡನೆಯ ಪಾಠೀಯದ ಆಪ್ತಸಹಾಯಕ ಬಂದು ಹೋಗುವವರೆಗೂ ಅವರು ಬಾತೋರಾಂನಿಂದ ಹೊರಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೇ ಅವರ ಪ್ರಾಚೀ ಮುಗಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಬಂದು ಆರು ದಶಕಗಳ ಮೇಲಾದರೂ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮನೆಯ ಬಾತೋರಾಂಗಳಾಗಲೇ, ಆಪ್ತಸಹಾಯಕರಾಗಲೇ ಸುಧಾರಿಸಿದಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ; ಪ್ರಾಚಾಗ್ರಹಗಳ ‘ವಾಸ್ತುದೋಷ’ ನಿವಾರಣೆಯಾದಂತಿಲ್ಲ!

ಜನರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಶಿಪ್ಪಾಚಾರ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿ ಬೆರೆತಿದೆ. ಅದು ಆಯಾಯ ದೇಶದ ಪ್ರದೇಶ, ಜನಾಂಗ, ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಅದನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆಯಾಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣಿ ಬೆಳೆದ ಮಗು ಚಿಕ್ಕಾದಿನಿಂದ ಶಿಪ್ಪಾಚಾರಗಳನ್ನು ಮೃಗಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ದೇಶ ಅಧವಾ ಜನಾಂಗವಿರಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ನಡವಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮ್ಯತೆ ಕಂಡುಬಂದರೂ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ವಿಯೆನ್ನಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನ್ನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದ ಪ್ರೌಢಸರ್ ಗೆರ್ಹಾಹೆರ್ (Gerhard Oberhammer) ರವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಗಾಗ್ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಶೈತಿಳಿಕೊಟ್ಟೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರು. ಅವರು ಭಾರತೀಯ ದರ್ಶನಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಆದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜರ ವಿಶ್ವಪಾದ್ಯತೆ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪರಿಣಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆದವರಾಗಿದ್ದರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವರ ಅಧ್ಯಯನದ ಕೊಲಡಿಯು ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಸ್ತಕಬಂಡಾರವಾಗಿತ್ತು. ಕಿಟಕಿಯ ಕಡೆಗೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಅಧ್ಯಯನದ ಟೇಬಲ್. ಕಿಟಕಿಯಾಚೆ ‘ಕಾಲೆನ್ಸಾಬೆರ್’ (Kahlenberg) ಬೆಟ್ಟದ ರಮಣೀಯ ದೃಶ್ಯ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರ ಮಡದಿ ಮೂಲತಃ ಹಾಲೆಂಡ್ ದೇಶದವರು. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕರೆಗಂಟೆ ಒತ್ತಿದ ತಕ್ಷಾವೇ ಅವರು ಬಾಗಿಲು ತರೆದು “Gruss Gott! Kommen Sie Herr Doktor Shivamurthy” ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ತುಂಬಾ ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರು. ಅವರ ಎಕಮಾತ್ರ ಪ್ರತಿ ನಾಲ್ಕೆದು ವರ್ಷದ ಪ್ರಷ್ಟ ಬಾಲಕ ಬಾಬರಾ (Barbara) ನಾವು ಬರುವುದ್ದೇ ತುದಿಗಾಲ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರು. ಉಭಯಕುಶಲೋಪರಿಯಾದ ನಂತರ ಬಾಲಕ ಬಾಬರಾ ತನ್ನ ಕೊಲಡಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಆಟದ ಬೊಂಬಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಖುಷಿಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರು. ಆಕೆಗೆ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಆಟವಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಜೆ 6 ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಂಟಕ್ಕೆ ಕರೆ. ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆತಾಯಂದಿರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೇಗನೆ ಉಟ ಮಾಡಿಸಿ ಮಲಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಬಂದ ದಿನ ಆ ಬಾಲಕಿಗೆ ಬೇಗನೆ ಮಲಗಲು ಇಷ್ಟವಿರುತ್ತಿರಲ್ಲ, ಆ ದಿನ ನಮ್ಮ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಸ್ಯಾಹಾರದ ಅಡುಗೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಮೊದಲೇ ನಮ್ಮಿಂದ Menu ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಬರೆದುಕೊಂಡು ಅವರ ಮಡದಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರು. ಪ್ರಷ್ಟ ಬಾಲಕ ಬಾಬರಾ ಟೇಬಲ್ ನಿಲುಕದ ಕಾರಣ ಎತ್ತರದ ಕುಚೀರೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕೊರಳಿಗೆ ‘ಬಿಬ್’ (bib) ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ಉಣಿಯಿತ್ತಿದ್ದಾರು. ದೃಷ್ಟಿಮೋಷದ ಕಾರಣ ಆ ಚಿಕ್ಕಪರಯಿಸ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ದಪ್ಪನೆಯ ಗಾಜಿನ ಕನ್ನಡಕ ಆಕೆಯ ದುಂಡನೆಯ ಮುಖವನ್ನೇರಿತ್ತು. ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಆ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ತಾಯಂದಿರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಪ್ಪಾಚಾರಗಳನ್ನು (table manners) ಕಲಿಸಿಹೊಡುತ್ತಾರೆ. ಉಂಟಕ್ಕೆ ಪನಾದರೂ ಬಡಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ‘Danke/Danke schön’ (Thank you/Thank you very much) ಎಂದು ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳ ಕಡೆಗೆ ತಾಯಂದಿರು ಮಸಿಕೊಪದಿಂದ ದುರುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಅವರು ಮುಂದಿನ ಆಹಾರಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬಡಿಸುವುದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಂಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತ ಯಾವ ಮಗುವೂ ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ‘ಧನ್ಯವಾದ’ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ; ಅದನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ಗಲಾಟೆಯನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಸುಮನ್ನೆ ಉಂಡು ಎದ್ದು ಹೋದರೆ ತಾಯಿ ಪ್ರಣಾಮಾಡಿದ್ದಾರು. ಅದರೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೀತಿ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಟಿನಲ್ಲಿ ಮುದುಗಿರುತ್ತದೆ! ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ರೇಯಲ್ಲಿ ಉಂಡರೇ ಸಮಾಧಾನ. ಆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೇಯಲ್ಲಿ ಉಣಿಯಿತ್ತಿದ್ದು ಅಸಭ್ಯತನ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಂಬ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ Fork ಮತ್ತು knife ಹಿಡಿದು ಹೇಗೆ ಉಣಿಬೇಕೆಂದು ಕಲಿಸಿಹೊಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೋಕಟನ್ನು ಎಡಗ್ಗೆಯಲ್ಲಾ,

ಚಾಕುವನ್ನು ಬಲಗೈಯಲ್ಲೂ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಪದ್ಧತಿ. ನೀವು ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಅತಿಥೇಯರು ಉಣಿಲ್ಲ ಸೂಚಿಸುವವರೆಗೂ ನೀವು ಉಟ ಮಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಬಾರದು. ಅಸ್ತಿಯಾ ಅಥವಾ ಜಮ್‌ನ್‌ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉಟಕ್ಕೆ ಬಡಿಸಿಯುದ್ದ ಮೇಲೆ ಅತಿಥಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ‘Guten Appetit’ ಅಥವಾ ‘Mahlzeit’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಉಣಿಲ್ಲ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉಣಿವಾಗ ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಆಹಾರವನ್ನು ಅಗಿದು ನುಂಗಬೇಕು. ಬಾಯ್ತಿರೆದು ಅಗಿಯುವ ಆಹಾರ ಕಂಡುಬಂದರೆ ಇತರೆ ಅತಿಥಿಗಳು ಅಸಹ್ಯಪಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬಾಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ತುರುಕುವುದಾಗಲೀ, ಬಾಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರವಿದ್ದಾಗ ಮಾತನಾಡುವುದಾಗಲೀ ಅಸಹ್ಯತನ. ಉಟ ಮಾಡುವಾಗ ಪೋಕಿನ ಮುಳ್ಳಗಳು ಕೆಳಮುಖವಾಗಿರಬೇಕು. ಉಟ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಮುಳ್ಳಗಳನ್ನು ಮೇಲುತ್ತಿವಾಗಿರಿಸಿ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಚಾಕುವನ್ನು ಪೋಟಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು.

ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಭಾರತದ ರಾಯಭಾರಿಕಬೇರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಯಕ್ರಮವಿತ್ತು. ಭಗ್ನಪ್ರೇಮಿ ದಿವಂಗತ ದಯಾನಾಳ ಪತಿ ರಾಜಕುಮಾರ ಚಾಲ್ಡ್ ಅವರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ರುಚಿರುಚಿಯಾದ ಭಾರತೀಯ ಭಕ್ತಭೋಜ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯೊಳ್ಳಿ ಉತ್ತರಭಾರತದ ವಿಶೇಷ ಸಿಹಿತಿನಿಸು ‘ಹಲ್ವಾ’ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಹಿತಮಿತವಾಗಿ ದ್ರಾಕ್ಷ-ಗೋಡಂಬಿಯನ್ನು ಬೆರೆಂದ್ದಳು. ಸುಂದರವಾದ ಅಪ್ಪಟಿ ಭಾರತೀಯ ಉಡುಗೆ-ತೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಆ ಮಹಿಳೆ ತಾನೇ ರಾಜಕುಮಾರ ಚಾಲ್ಡ್‌ಗೆ ಬಡಿಸತೋಡಿದ್ದಳು. ಆಕೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿದ್ದ ಸಿಹಿತಿನಿಸು ‘ಹಲ್ವಾ’ ಆಸ್ವಾದಿಸಿದ ರಾಜಕುಮಾರ ಚಾಲ್ಡ್ “It is so delicious, thank you!” (ಎಷ್ಟೂಂದು ರುಚಿಯಾಗಿದೆ, ಧನ್ಯವಾದಗಳು) ಎಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿದ. ರಾಜಕುಮಾರನ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಮಾತುಗಳಿಂದ ತುಂಬು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟ ಆಕೆ “It is I who prepared this sweet dish” (ನಾನೇ ಈ ಹಲ್ವಾ ತಯಾರಿಸಿದ್ದು) ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಲ್ಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು. ರಾಜಕುಮಾರ ಹಲ್ವಾ ತಿಂದು ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಆಕೆ ಒತ್ತಾಯಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಡಿಸುತ್ತಾ ಹೋದಳು. ಪ್ರತಿಸಾರಿ ಬಡಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ರಾಜಕುಮಾರ ಚಾಲ್ಡ್ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ “How delicious, thank you very much!” ಎಂದು ಹೇಳಿತ್ತಾ ಹೋದ. ಆಕೆಯೂ “It is I who prepared this sweet dish” ಎಂದು ಪ್ರನರ್ಜಿಸಿತ್ತಾ ಹೋದಳು. ಕೊನೆಯಾಗಿ “I'm sorry. It was so delicious but I am full” ಎಂದು ಚಾಲ್ಡ್ ಹೇಳಿದರೂ ಆ ಮಹಿಳೆ ಸುಮ್ಮಿರೆದೆ “It is I who prepared this Halva” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮತ್ತೊಂದು ಚೆಮಚ್ಚಾ ಹಲ್ವಾ ಬಡಿಸಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ರಾಜಕುಮಾರ ಚಾಲ್ಡ್‌ನ ಸೌಜನ್ಯದ ಕಟ್ಟೆ ಬಡೆದಿತ್ತು. ಈ ಬಾರಿ ಆ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಲು ಹೋಗದೆ ಆಕೆಯ ಕಡೆ ಹುಬ್ಬಗಂಟಿಕ್ಕೆ ನೋಡಿ ಹೀಗೆ ಪ್ರತೀಕ್ರಿಯಿಸಿದ: “I wonder who created these grapes and cashewnuts!” (ಇದರಲ್ಲಿರುವ ದ್ರಾಕ್ಷಗೋಡಂಬಿಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿದವರು ಯಾರು ಎಂದು ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಾನುಗುತ್ತಿದೆ!)

ಈ ನಿಂಬಿ ಮಾವು ವಾದಲಕೆ ಹುಳಿನೀರೆದವರಾರಹ್ಯಾ!
ಕಬ್ಬಿ ಹಲಸು ನಾರಿಕೇಳಿಕೆ ಬಾಳಿಗೆ ಸಿಹಿನೀರೆದವರಾರಹ್ಯಾ! (ಆಕ್ಷಮಹಾದೇವ)

10.6.2009

ಶ್ರೀ ತರಳಭಾಳು ಜಗದ್ವರು
ಡಾ॥ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಿವಾಭಾರ್ಯ ಮಹಾಶ್ವಾಮಿಗಳವರು
ಸಿರಿಗೆ

